

LBRIS

We know
books

MAGIE DE IARNĂ

MOȘ
CRĂCIUN

Povestim, colindăm, recităm și colorăm!

Ars Libri
Junior

POVESTEA LUI MOȘ CRĂCIUN (1)

Cândva, demult, la marginea unui oraș, trăia un meșter bătrân care făcea jucării. Tot anul meșterea la ele cu dragoste și răbdare. Erau minunate și nu semănau una cu alta.

În Ajunul Crăciunului, bătrânul meșter pleca din oraș să-și vândă jucăriile. Oamenii din acel oraș nu erau prea bogați. Meșterul le vindea jucăriile pe mai nimic.

Dar asta nu-i răpea din bucuria de a face jucării de care copiii să se bucure, după datină, în dimineața de Crăciun. Până într-un an în care...

Meșterul vânduse toate jucăriile și se întorcea spre casă. La marginea orașului s-a oprit să privească o fereastră. Știa că acolo locuiește o familie săracă și se întreba ce jucării or fi primit copiii din această casă.

Trei copii visau cu voce tare:

– Dacă am avea un soldățel de plumb, numai unul, ne-ar fi de ajuns... ne-am juca împreună și nu ne-am certa niciodată pentru el.

Bătrânul știa că nu mai avea nicio jucărie și tare ar fi vrut să le dăruiească măcar una. Dar ce minune! Tocmai un soldățel de plumb răsărise, nu se știe de unde, în fundul sacului. Și, astfel, dorința celor trei frați sărmani s-a îndeplinit.

În drum spre casă, bătrânul se gândea: „Aș vrea să fac atât de multe jucării, încât să dăruiesc câte una fiecărui copil din lume, dar mai ales celor sărmani, cărora n-are cine să le cumpere”. Și, acum, mergând așa, pe gânduri, văzu în zăpadă un pui de căprioară care-l privea cu ochi triști.

– Sărmană făptură, ce te doare?

Se pare că puiul de căprioară se rănise la un picior. Cum a știut

și cu ce a avut la îndemână, bătrânul i-a legat rana și l-a ajutat să se ridice.

Atunci făptura aceea gingașă i-a vorbit cu glas limpede ca de copil:

– Văd că ai o inimă bună. Dorința ți se va îndeplini.

Ca din pământ, a apărut o sanie fermecată purtată în zbor de niște reni minunați.

Și bătrânul s-a înălțat cu ei în slava cerului înstelat, spre o lume de basme. Chiar și hainele lui sărăcicioase se preschimbaseră în niște haine neobișnuite de culoare roșie.

N-ar fi putut spune cât și pe unde l-a purtat sania fermecată. Într-un târziu, a simțit cum coboară lin într-un ținut înzăpezit, unde îl aștepta o căsuță cu ferestre luminate. O mulțime de spiriduși l-au întâmpinat bucuroși.

Spiridușii erau harnici și îndemânatici, gata să se apuce de treabă. Materialele se găseau din belșug, căci, nu se știe cum, se înmulțeau mereu și nu se terminau niciodată. Iar bătrânul meșter priceput îi îndruma pe spiriduși și, împreună, făceau jucării, mereu mai multe și mai frumoase. Pentru fiecare copil din lume, jucăria pe care și-o dorește.

În seara de Ajun sosesc colindătorii. La fiecare casă, ei aduc vestea minunată a Nașterii Domnului și urează un an bun și îmbelșugat.

Târziu, când noaptea se lasă, copiii se culcușesc în pătucurile lor. În urechi le mai sună încă zvonul de colinde: „O ce veste minunată...” Apoi dorm și visează...

Dar oare vis să fie???

Este noaptea în care visele copiilor se împlinesc. A doua zi, în dimineața de Crăciun, în jurul bradului împodobit, bucuria nu mai are margini. Niciunul dintre ei n-a fost uitat. Iar după numele sărbătorii, copiii i-au pus bătrânului numele de Moș Crăciun și așa a rămas până astăzi.

De aceea, în zilele acestei sfinte sărbători, când stăm cu toții în jurul mesei încărcate cu bunătăți, nu trebuie să-i uităm pe cei sărmani. Moșul are grijă de ei o dată pe an. Noi trebuie să ne gândim la ei mereu!

O, CE VESTE MINUNATĂ!

O, ce veste minunată!
Din Betleem ni s-arată.
Că a născut prunc,
Prunc din Duhul Sfânt
Fecioara curată.

Mergând Iosif cu Maria
Săvârșind călătoria,
Într-un mic sălaș
Lâng-acei oraș
S-a născut Mesia.

Ce Domnul cel din vecie,
Ni L-a trimis ca să vie,
Să se nască
Și să crească,
Să ne mântuiască!

